७० सुमित्रो वाध्यश्वः ऐन्द्रो विमदः, प्राजापत्यो वा,वासुक्रो वसुकृद्वा। आप्रीसूक्तं (१ इध्मः सिमद्धोऽग्निर्वा, २ नराशंसः, ३ इळा, ४ बर्हिः, ५ देवीर्द्वारः, ६ उषासानक्ता, ७ दैव्यौ होतारौ प्रचेतसौ, ४ तिस्रो देव्यः सरस्वतीळाभारत्यः, ९ त्वष्टा, १० वनस्पतिः, ११ स्वाहाकृतयः) । त्रिष्टुप्

इमां में अग्ने समिधं जुषस्वेळस्पदे प्रति हर्या घृताचीम्।

वर्ष्मेन्पृथिव्याः सुदिन्त्वे अह्नामूर्ध्वो भेव सुक्रतो देवयुज्या॥ १०.०७०.०१

इळस्पदे- वाचां पदे। अग्ने- पावक सर्वभूतिहतकतो। मे- मम। सिमधम्। जुषस्व- सेवस्व। घृताचीम्- दीप्तिमञ्चन्तीं धियम्। प्रति। हर्य- कामय। पृथिव्याः- भूम्याः। वर्ष्मन्- उच्छितप्रदेशे। यज्ञ इति भावः। अह्नां सुदिनत्वे तिन्निमित्तम्। देवयज्या- देवानां पूज्या सङ्गतिकरणेन वा। सुकतो- विश्वहितसङ्कल्पभूत। ऊर्ध्वः- उच्छितः। भव॥१॥

आ देवानामग्रयावेह यातु नराशंसो विश्वरूपेभिरश्वैः।

ऋतस्यं पथा नर्मसा मियेधो देवेभ्यो देवतमः सुषूदत्॥ १०.०७०.०२

देवानाम्- देवतानाम्। अग्रयावा- अग्रगामी। नराशंसः- नरस्तुतः। विश्वरूपेभिः- विश्वरूपेः। अश्वैः- अश्वोपलक्षितप्राणैः। प्राणा विश्वरूपाः। इह- अत्र। आ यातु- आगच्छतु। मियेधः-मेधार्हः। ऋतस्य पथा- सत्यमार्गेण। नमसा- देवनमस्कारेण च। देवतमः- अतिशयेन देवः सन्। सुषूदत्- अस्मान् प्रेरयतु॥२॥

शुश्चत्तममीळते दूत्याय ह्विष्मन्तो मनुष्यासो अग्निम्।

विष्टेष्टेरश्वैः सुवृता रथेना देवान्विक्ष नि षेदेह होता॥ १०.०७०.०३

शश्वत् - नित्यम् । दूत्याय - दौत्याय । अग्निम् - पावकं सर्वभूतिहतक्रतुम् । हविष्मन्तः - चरुपुरोडाशध्यानभावनादिहव्यवन्तः । मनुष्याः । ईळते - स्तुवन्ति । विहेष्ठैः - अतिशयेन वाहकैः । अश्वैः - प्राणाख्यैस्तुरगैः । सुवृता - सुवर्तनेन । रथेन - ऋताख्यवाहनेन । को अद्य युङ्क्ते धुरि गा ऋतस्येति श्रुतेः । देवान् - देवताः । विश्व - आवह । इह - अत्र । होता - देवाह्वाता सन् । नि सद - निषीद ॥३॥

वि प्रथतां देवजुष्टं तिर्श्या दीर्घं द्राघ्मा सुर्भि भूत्वस्मे।

अहेळता मनेसा देव बर्हिरिन्द्रेज्येष्ठाँ उद्यातो यीक्ष देवान्॥ १०.०७०.०४

तिरश्चा- तिर्यगञ्चनम् बर्हिर्दर्भासनं चित्तासनं वा। देवजुष्टम्- देवसेवितम्। वि प्रथताम्- विस्तृतं भवतु। दीर्घम्। द्राघमा- द्राघिम्ना भवतु। अस्मे- अस्माकम्। सुरिभ- सुगन्धम्। भृतु- भवतु। अहेळता- अक्रोधेन। मनसा- चित्तेन। देव। बर्हिः- हे बर्हिः दर्भासन चित्तासन हे साधनभूमिक अथवा साधनभूमिकमय अग्ने। इन्द्रज्येष्ठान्- इन्द्रमुख्यान्। उश्चतः- कामयमानान्। देवान्। यक्षि- सङ्गमय उपास्व॥४॥

दिवो वा सानुं स्पृशता वरीयः पृथिव्या वा मात्रया वि श्रयध्वम्। उशतीद्वीरो महिना महद्भिर्देवं रथं रथयुधीरयध्वम्॥ १०.०७०.०५

दिवः - नभसः। वा। वरीयः - वरम्। सानु - उच्छितं प्रदेशम्। स्पृशत। पृथिव्याः वा मात्रयाभूमिर्यावदस्ति तावद्वा। वि श्रयध्वम् - विस्तृता भवत। द्वारः - हे देवयानद्वारभूताः। उशतीः कामयमानाः। रथयुः - रंहणकामाः। महिना - महिम्ना। महद्भिः - महात्मिभर्युक्तम्। देवम् दिव्यम्। रथम् - लक्ष्यप्रापकरंहणप्रतीकं वाहनम्। धारयध्वम् - धारयत॥५॥

देवी दिवो दृहितरा सुशिल्पे उषासानक्ता सदतां नि योनौ।

आ वाँ देवासं उञ्चाती उञ्चान्तं उरौ सीदन्तु सुभगे उपस्थे॥ १०.०७०.०६

देवी- देव्यो । दिवः- चिदाकाशस्य । दुहितरा- पुत्र्यो । सुशिल्पे- सुष्ठु निर्मिते शोभनरूपिण्यो । उषासानक्ता- देवमानुषप्रज्ञे । योनो- ऋताख्यसदने । नि सदताम्- निषीदताम् । उशन्तः- कामयमानाः । देवासः- देवाः । सुभगे- सोभाग्यवत्यो । उशती- कामयमाने । वाम्- युवयोः । उरो- विस्तीर्णे । उपस्थे- स्थाने । आ सीदन्तु- उपविशन्तु ॥६॥

ऊर्ध्वो यावा बृहद्भिः समिद्धः प्रिया धामान्यदितेरुपस्थे। पुरोहितावृत्विजा यज्ञे अस्मिन्विदुष्टरा द्रविणमा यंजेथाम्॥ १०.०७०.०७ ग्रावा- अधिषवणफलकोपलिक्षतजडशरीरम्। ऊर्ध्वः- चैतन्यरसिनष्पादनाय उत्कृष्टं भवित। बृहद्गिः- सर्वभूतिहितकतुः। सिमद्धः- उद्दीपितः। अदितेः- अखण्डप्रकृतेः। उपस्थे- स्थाने। प्रिया धामानि- प्रेमपात्रसदनान्युपासकस्य सिन्ति। अस्मिन्- एतिस्मिन्। यज्ञे। पुरोहितो- पुरतो हिताय स्थितो। ऋत्विजा- आचार्यो। विदुष्टरा- अतिशयेन विद्वांसो। द्रविणम्- सम्पत्प्राप्त्यर्थम्। आयजेथाम्- अस्मदर्थं यज्ञं कुरुताम्॥७॥

तिस्रो देवीर्बेहिरिदं वरीय आ सीदत चकृमा वेः स्योनम्।

मनुष्वद्यज्ञं सुधिता ह्वींषीळां देवी घृतपदी जुषन्त॥ १०.०७०.०८

तिस्रो देवीः- मन्त्राधिदेवता इळा तदन्तर्गता रसप्रचोदनाधिदेवता सरस्वती तदन्तर्गता अखण्डप्रकृतिरिदितिर्मही। वरीयः- श्रेष्ठम्। इदम्- चित्ताकाश्चम्। आ सीदत- उपविश्वत। वः- युष्मदर्थम्। स्योनम्- विस्तीर्णीमदम्। चकृम- कृतवन्तः। मनुष्वद्यज्ञम्- ज्ञानयज्ञम्। मन ज्ञाने। सुधिता- ध्यानमयानि। हवीषि- हव्यानि। इळा। देवी- सरस्वती। घृतपदी- ज्योतिष्मती भारती। ज्ञुषन्त- इमास्तिस्नः सेवन्ताम्॥८॥

देवं त्वष्ट्र्यद्वं चारुत्वमानुड्यदङ्गिरसामभवः सचाुभूः।

स देवानां पाथ उप प्र विद्वाँ उद्यान्यक्षि द्रविणोदः सुरत्नेः॥ १०.०७०.०९

देव । त्वष्टः- तनूकरणाधिदैवत । चारुत्वम्- कल्याणम् । आनट्- व्याप्नोषि । अङ्गिरसाम्-अङ्गनशीलानामुपासकानाम् । सचाभूः- सहभावी । अभवः । द्रविणोदः- हे सम्पद्दायक । सः-तादृशः । देवानां पाथः- दिव्यानुभूतीः । उशन्- कामयमानः । विद्वान्- ज्ञानी सन् । सुरत्नः-रमणीयः सन् । उप प्र यक्षि- उपास्व सङ्गमय ॥९॥

वर्नस्पते र<u>श</u>नयां नियूयां देवानां पाथ उपं विक्ष विद्वान्। स्वदाति देवः कृणवेद्धवींध्यवेतां द्यावीपृथिवी हवं मे॥ १०.०७०.१०

वनस्पते- वृक्षाधिदैवत धार्मिकभौमभोग। रशनया- प्रेमपाशेन। नियूय- बद्ध्वा। विद्वान्- ज्ञानी सन्। देवानाम्- देवतानाम्। पाथः- अनुभवम्। उप विक्ष- आवह। देवः। स्वदाति- स्वदयतु। हवीषि- देवहव्यानि। कृणवत्- करोतु। द्यावापृथिवी- द्यावापृथिव्यो। मे- मम। हवम्- आह्वानम्। अवताम्- रक्षताम्॥१०॥

आग्ने वह वर्रणमिष्टयें न इन्द्रं दिवो मुरुतौ अन्तरिक्षात्।

सीदंन्तु बर्हिर्विश्व आ यजेत्राः स्वाहा देवा अमृतां मादयन्ताम्॥ १०.०७०.११

अग्ने- सर्वभृतिहतकतो । वरुणम्- ऋताधिदैवतम् । इष्टये- सिद्च्छिये । नः- अस्मदर्थम् । आ वह । दिवः- चित्ताकाशात् । इन्द्रम्- ईश्तनाधिदैवतम् । अन्तिरक्षात्- प्राणमयकोशात् । मरुतः- प्राणिवशेषान् आवह । विश्वे यजत्राः- सर्वे पूज्याः । बर्हिः- दर्भासने चित्तासने वा । आ सीदन्तु- उपविशन्तु । स्वाहा । अमृताः- अमृतस्वरूपाः । देवाः । मादयन्ताम्- तुष्यन्तु ॥११ ॥